

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Concilium Seleuciense Catholicum contra Arrianos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

bus. Ad postremum placuit, ¹ decem legatos mitti ad Im- 11
peratorem, ut quæ esset partium fides & sententia, cogno- 12
sceret, sciretque, pacem cum hæreticis esse non posse. Idem
Arriani faciunt, mittuntque numero pari legatos, qui ad- 13
versum nostros, coram Imperatore, confligerent. Sed ex
parte nostrorum, leguntur homines adolescentes, parum
docti, & parum cauti: ab Arrianis autem missi senes calli- 14
di, & ingenio valentes, veterno perfidiæ imbuti, ² qui a-
pud regem facile superiores extiterunt. Sed nostris manda-
tum, ne quo modo cum Arrianis communionem inirent,
omniaque integra Synodo reservarent.

LVIII. Interim in Oriente, exemplo Occidentalium, 1
Imperator ³ jubet cunctos fere Episcopos, apud Seleuciam 2
Isauriæ oppidum congregari. Qua tempestate ⁴ Hilarius,
quartum

quia Orthodoxi non possunt quicquam
de fide remittere; Hæretici de perfidi-
a cedere nolunt. Videatur Sleidanus
in commentariis.

¹ Decem legatos mitti ad Imperatorem.]
Ita enim Constantius jussit. *Sozomen.*
IV. 15. Et quanquam referant, jussisse
ut decem Occidentales totidemque Ori-
entales Seleuciam evocati essent, Ariani
Ariminenses eorum loco decem mise-
runt. Quod callidum stratagema fuit:
ut qui in Synodo, ob majorem nume-
rum, & constantiam, debellari non po-
terant; eos aula, pari adversariorum
numero, corrumpere. *Horn.*

² Qui apud regem facile superiores exti-
terunt.] Præcipui fuerunt Valens & Ur-
facius, non quidem ex numero decem
legatorum, sed eos antegressi. Nam
cum ob Sirmiensem formulam hæreti-
cam, quo ab ea desistere nollent, abdi-
cati ab Orthodoxis essent, propere ad
Regem contendunt, ejusque animum
falsis criminationibus & suspicionibus
occupant. *Sozomen.* IV, 16, 18. Notum
est autem Imperatores eo tempore à
Græcis etiam βασιλεῖς dictos. Quod
nomen tum in Occidente, antiquato

jam præcorum Romanorum edicto, ne
quem Regem paterentur, invaluit.

³ Jubet cunctos fere Episcopos, apud
Seleuciam Isauriæ oppidum congregari.]

Τῆς ἰσαυρίας τοῦ Χαλκίου. *Socrat.* Hæc
Synodus non est illa quæ Nicomediæ indi-
cta fuit. Sic enim Philostorgius existi-
mavit, Ariminense & Nicomediense
concilium simul indicta. Postea hoc, ob
terræmotum in Bithynia, Seleuciam
translatum. IV. 10. Et ei consentire So-
crates videtur II. 19. Sed uterque errat.
Nam Nicomediensis Synodus indicta
Datiano & Cereale Coss. A. CCCLVII.
ut *Socrates* tradit II, 31. *Sex. Aurel. Vi-*
tor. cap. XVI. *Idacius* in Fastis. Arimi-
nensis vero & Seleuciensis anno post
CCCLIX. Eusebio & Hypatio Coss. V. Kal.
Octobr. Episcopi Orientis circiter CLX.
convenerunt. *Sozomenus* & *Socrates* CL.
Theodoritus. De hoc concilio agunt
Socrates II, 31. *Theodoritus* II, 27, 28.
Sozomen. IV, 17, 18. *Nicephor.* IX, 43.
Athanas. lib. de Synodis Arimini & Se-
leuciæ. *Epiph.* in Semiarianis, Hæres.
LXXIII. *Basil.* I. contra Eunomium.

⁴ Hilarius, quartum jam exilii annum
in Phrygia agens.] Ex Notitia Imperii
Orientalis apparet, Phrygias duas fuisse

quartum jam exilii annum in Phrygia agens, inter reliquos
 Episcopos, per Vicarium ac Præsidem, ¹ data evectionis
 copia, adesse compellitur: cum tamen nihil de eo speciali-
³ ter mandasset Imperator. Judices tantum generalem jussio-
 nem sequuti, qua omnes Episcopos ad concilium cogere
 jubebantur, hunc quoque, inter reliquos, ² volentes misce-
⁴ re. ³ Ut ego conjicio, Dei nutu ita gestum, ut vir divina-
 rum rerum instructissimus, cum de fide disceptandum erat,
⁵ interesset. Is ubi Seleuciam venit, magno cum favore exce-
⁶ ptus, omnium in se animos & studia converterat. Ac pri-
 mum quæsitum ab eo, quæ esset Gallorum fides: quia tum
 Arrianis prava de nobis vulgantibus, suspecti ab Orientali-
 bus

Pacatianam & Salutarem, atque eas,
 duos, quos nominat, magistratus, Vi-
 carium & Præsidem habuisse.

¹ *Data evectionis copia.*] Quid sit eve-
 ctionis copia, declaratur ex Codicis lib.
 XII. de cursu publico: *Evectionum copiam,*
cum proficiscendi ad nos necessitas fuerit, se-
renitas nostra largita est. Ergo Vicarius,
 & Præsides Phrygiæ, data evectionis co-
 pia, id est, tuti itineris fide, Hilarium
 quoque in Phrygia exulantem adesse com-
 pulerunt, licet speciale de illo evocando
 mandatum ab Imperatore non habe-
 rent. *Sigonius.* Vetus interpret Theodo-
 riti libro v. historiæ Trip. capite 17. sed
 cursus, *inquit*, publicus non sufficit
 subvectui episcoporum. *Giselinus.* Atque
 hoc in Constantio Imperatore crimina-
 tur quoque Marcellinus, eum frequen-
 tissimis Synodis, religionem non tam
 promovisse, quam impedivisse. Ipse
 Sigonius, & Drusius legunt *evectionis.*
 Unde postea Julianus Apostata, de
 Constantio conquestus est; ejus tempo-
 re cursus publicos nimium fuisse fatiga-
 tos. lib. 12. C. *Theodos.* de cursu
 publ.

² *Volentes miscere.*] Giselinus proli-
 xe conqueritur de vitio hujus loci. Nam
 hoc loco, *inquit*, quis nullo majorum
 exemplo ferat nominandi casum ablativi
 absolute positi vicem subire; quare ego,

miscuere, potius scriptum opinabor,
 dum aliorum mss. librorum testimonio
 confuter. Volentes, oppono episcopis
 compulsis & coactis concilio adesse. *Gi-*
selinus. Ego malim *volentem*, ut sit judi-
 ces vi generalis mandati, quo omnes
 episcopos agere, id est, advocare ad
 concilium jubebantur, Hilarium quo-
 que, inter ceteros, quia volebat, *misce-*
re. Quasi vero si abnuisset, vim fa-
 cturi non fuerint. *Sigon.* Quibus turbis
 opus non est. Nam sensus clarissimus:
hunc quoque, Hilarium, inter reliquos,
volentes miscere, sive miscuere. Volentes
 refertur ad judices, qui etiam nihil
 specialiter de Hilario mandasset Imper-
 ator, tamen eum volentes, id est, sua
 sponte, nullo mandato, nisi generali,
 Synodo miscuerunt. *Horn.* Ab hac ca-
 lumnia Ecclesias Gallicas vindicat Sy-
 nodus Parisiensis, post reditum Hilarii
 ex Oriente celebrata, ut patet ex Episto-
 la ejus Synodali ad Orientales: *Hominis*
sermonem, ad veram & legitimam ex Deo
patre, unigeniti Dei, nativitatem, summi
amplexi, detestantes secundum Sabellii blas-
phemias ipsam unionem, neque aliquam
partem patris esse filium intelligentes.

³ *Ut ego conjicio.*] Illa verba, *ut ego*
conjicio, alii ad superiora retulerunt, ego
 ad sequentia malim, ut conjecturam
 suam afferat de Dei concilio. *Sigon.*
 I *Trionymum*

bus habebamur, 'trionymam solitarii Dei unionem, secundum Sabellium, credidisse. Sed exposita fide sua, juxta ea quæ Nicææ erant à patribus conscripta, Occidentalibus perhibuit testimonium. Ita absolutis omnium animis, intra conscientiam communionis, nec non etiam in societatem receptus, concilioque ascitus est. ² Agi deinde cœptum: 'reperitque pravæ hæresis auctores, atque ab Ecclesiæ corpore avulsi. In eo numero fuere, *Georgius* ab Ale-

xandria,

1 *Trionymam solitarii Dei unionem, secundum Sabellium, credidisse.* Sabellius docuit eundem esse patrem, filium & Sp. Sanctum, ita ut sunt in una substantia tres nomenclaturæ. Aut velut in homine corpus est, & anima & spiritus: in sole vis illuminans, calefaciens, & ipsa circumferentiæ forma. *Epiphanius* hæres. lxxii. Hoc *Sulpicius* noster vocat, *trionymam solitarii Dei unionem*. Cæterum hanc hæresin omnibus orthodoxis Ariani impegerunt. Unde & cum *Meletius* in Antiocheno concil. dixisset: τρία τὰ νοήματα, αὐτὸ ἐνὶ θεῷ ἁγλαζῶμενα, Ariani statim exclamarunt eum τὰ σαβελλίῃ φρονεῖν. *Theodorit.* II. 31. Sabellium credidisse, eundem esse Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, & tantum inter se nominibus diversos fuisse. Quare Deum unum, & solitarium extitisse, & trium nominum diversorum unionem effectam esse. Unde *S. Hieronymus* contra *Luciferianos*: In tribus vocabulis trinominem esse credens Deum in Sabellii hæresim incurrit. Qui vero resistit *Arrio*, de eo facile suspicari licet, quod faveat Sabellio, nam inter se adversantur.

2 *Agi deinde cœptum.* Cum inter *Episcopos* convenire non posset, de fide prius an personis agendum esset, χρισμα εἰς τὸς πατέρας ἐχώρησε, conciliumque in duas partes divisum est. Quorum alteri *Acacius Cæsareæ Palæstinæ* *Episcopus*, *Georgius Alexandriæ*, *Uranus Tyri*, *Eudoxius Antiochiæ*, cum quibus xx. alii conspirabant, præfuerunt: alteri *Georgius Laodiceæ Syriæ*, *So-*

phronius Pompeiopolis Paphlagoniæ, & *Eleusius Cyzici*. Cum illa vicisset sententia quæ primum de fide agivoluit, *Acaciani* fidem Nicænam abrogandam & novam scribendam censuere. Altera pars Nicæna Synodo adhaesit, μόνῳ δὲ τῷ θεῷ ὁμοουσίᾳ λέξιν ἐμέμεφοντο. Magna postea contentiones fuerunt inter *Basilianos* & *Acacianos*, de quibus *Socrates* II. 32. *Sozomen.* IV. 21. *Athanas.* de Synodis. *Philostorgius.* IV. xi. & alii. Inter eas *Arianorum* & *Semiarianorum* conflictationes, *Ægyptii* *Episcopi*, excepto *Georgio Alexandrino*, constantissimos se ὁμοουσίᾳ propugnatores ostenderunt. *Hilarius* contra *Constant.*

3 *Reperitque pravæ hæresis auctores, atque ab Ecclesiæ corpore avulsi.* Hi *Acaciani* fuerunt, sive *Aëtiani*, qui εὐσιῶν & ὁμοουσιῶν rejiciebant, ἀνομιῶν & ἐπεκρίτων introducto. Cumque in pertinacia sua persisterent, abdicati sunt, hoc est, ut *Sulpicius* loquitur, ab Ecclesiæ corpore avulsi. Concilium *Ariminense* verum & orthodoxum fuit, quia ibi Nicæna fides constanter confirmata fuit. Unde & *Athanasius* illud frequenter, ut vere orthodoxum laudat. *Athanas.* de Synod. & *Epist. ad African.* *Theodorit.* II. 83. *Sozomen.* IV. 18. *Ambrosius* quoque testatur majorem numerum *Ariminensium* *Episcoporum* Nicæni concilii fidem probasse, *Arianaque* decreta damnasse. Quæ vero post multos menses, per vim & motum extorta sunt, à legitimo *Ariminensi* concilio

11 xandria, *Acatius*, *Eudoxius*, ¹ *Uranus*, ² *Leontius*, *Theodosius*,
 12 *Euagrius*, *Theodulus*. Sed confecta Synodo, ³ decreta ad Im-
 peratorem legatio, quæ gesta insinuaret. ⁴ Dammati quo-
 que ad regem profecti, fatis freti sociorum viribus, &
⁵ Principis societate.

LIX. ⁶ Interea legatos Ariminensis concilii ex parte
 nostrorum ⁷ compellit Imperator, ⁸ uniri hæreticorum
 communioni:

cilio à patribus jure fuerunt discreta.
Baronius.

1 *Uranus.*] Tyri Episcopus. Sic
 eum cum Sulpicio & aliis Sozomenus
 vocat. Apud Socratem ὑροάνι & dicitur.
 Sed facile colligitur locum illum
 vitiosum esse, legendumque ὑροάνι &.
 Quia Ursacius Occidentis Episcopus
 fuit, nomenque ejus Latinum. Contra
 hic Orientalis, & Græcus, sicut & no-
 men ὑροάνι &. *Horn.*

2 *Leontius.*] Galestinus, *Leontinus*. Sed
 apud Socratem exertim legitur: λέον-
 τι &, τριπόλεως τ' λυδίας. Ut nihil
 mutandum sit. *Horn.*

3 *Decreta ad Imperatorem legatio.*] Decem legati, ut in Ariminensi factum, Constantinopolin missi. *Sozomenus* IV. 22.

4 *Damnati quoque ad Regem profecti.*] *Acaciani.* *Sozomenus.*

5 *Principis societate.*] Quippe perdu-
 ctis in suam sententiam, qui in aula
 plurimum poterant, ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
 τέρων ἀσπίδοι τῶν ἀρχῶν ἔκειντο
 & ἄνοιαι, rebus suis prospexerant.
Sozomen.

6 *Interea legatos Ariminensis concilii.*] Ne intellige hæc accidisse confecta jam Synodo Seleuciana, & missis ad Constantium legatis. Utraque enim eodem tempore habebatur, ut ostendunt litteræ Ariminensis concilii, de hyemis asperitate exoptulantes lib. 5. cap. 23. hist. Tripart. & cap. 34. ejusdem libri ac historiæ, quod refert, initam esse Synodam Seleucianam 27. Septembris. quo capite ac sequente acta ejus Synodi, nempe contentiones partium, discessio-

nes, ac denique ad Constantium legatio, fuscæ ac dilucide à Socrate & Sozomeno narrantur. Quod ipsum quo in Ariminensis Synodi actis minus præstitum est, hoc diligentior fuit noster Severus: à quo solo ea quæ deinceps tractantur, petenda sunt. *Giselinus.* Socrates, Sozomenus, & ceteri Græci tradunt, Imperatorem noluisse legatos Catholicos audire, sed in aliud tempus eos rejecisse, bellicas occasiones causatum. Atque ita Ariminense concilium esse dimissum. Ex quo apparet, eos rerum Occidentalium plane rudes fuisse. Nam nostri multo plura ad rem conficiendam addiderunt, quæ nunc à Sulpicio afferuntur, quorum unum hoc est, coegisse eum, ut legati Catholici, Arrianorum legatorum communionem, contra mandata inirent. *Sigonius.*

7 *Compellit Imperator.*] Theodor. lib. 11. cap. 15. litteras quidem Homoulianorum Constantio redditas narrat: sed ipsis legatis aditum fuisse præclusum: quod principes Arrianorum Regia potentia abutentes, dicerent curis Reipub. Imperatorem implicari. Idemque affirmant litteræ Constantii, quas Episcopis Catholicis, audientiam legatis suis, & sibi discessum rogantibus, rescripsit. *Sigonius.* Atque hoc est quod Sulpicius supra innuit, missos ab Atheniensibus homines adolescentes, parum doctos & parum cautos, quibus mandatam, ne quo modo cum Arrianis communionem inirent, omniaque integra Synodo reserarent.

8 *Uniri hæreticorum communioni.*] *Chronicon Hieron. Synodus apud Ariminum & Seleuciam Isauria facta, in qua antiqua*